

ನಂದಾದೀಪ

ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ಕೆಲವು ಪಡ್ಡಗಳನ್ನು ನಾವು ಯಾಕೆ ಓದಬಾರದು? ಅಥವಾ ರಾತ್ರಿ ಒನ್ನಿ! ಸಿದ್ಧಲಿಂಗರ್ಯು ಸೋಮಣ್ಣ ಮಹಾಬಲಮೂರ್ತಿಯೂ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕಳೆಯುವಾ!

ಮೂರ್ತಿ ನೇವು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಸಾಹಸ ಪ್ರಥಾನ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಯಾಕೆ ಬರೆಯಬಾರದು? ನಾಡಿಗರೇ ನೀವೇ ಬರೆಯಬಹುದಿಲ್ಲ ನಾಡಿಗರು – ಹಲ್ಲು ಕಳ್ಳಿ ನಾನು ಬರೆಯುತ್ತಿರುವೆನೆಂದೇ ನಿಮಗೆ ಹೋದ್ದು! ಆಮೇಲೆ ಗಡ್ಡಿಯಾದ ಅಟ್ಟಹಾಸದ ಮುಗ್ಗೆ ಮಗುವಿನ ನಗು. ನಾಡಿಗರ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ನಾನು ಬರೆದದ್ದು ‘ಅಮಾನುಷರು’ ಕಾದಂಬರಿ! ಹೀಗೆ ಎಪ್ಪು ಜನರಿಂದ ಎಪ್ಪು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಅವರು ಬರೆಸಿದ್ದಾರೋ! ಅವರು ಬರೆದ ‘ಸಾಹಸ’ ನಾನು ಬರೆದ ‘ಅಮಾನುಷರು’ ಎರಡೂ ಸುಧಾ ಕಾದಂಬರಿ ಸ್ವರ್ಥರ್ಯಾಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆದವು! ಬೇರೆಯವರ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತಮ್ಮವೇ ಎಂಬಂತೆ ನಾಡಿಗರು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಸರೀಕರ ಬೇಳವರ್ಗಾಯಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರರಾಗಿ ಅದು ತಮ್ಮದೇ ಬೇಳವರ್ಗಾ ಎನ್ನುವಂತೆ ಸಂಪೂರ್ಣಮಾನವಿದ್ದರು!

ವಿಪರೀತ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾತುಗಳು ಬೇರೆ ಲೇಖಿಕರ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದಾಗ ನಾಡಿಗರಿಗೆ ಅದು ಇಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿರಲ್ಲಿ. ವಿಮರ್ಶೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಮ್ಮರವಾಗಿರಬೇಕು. ಲೇಖಿಕರನ್ನು ಬೇಕೆಂದು ಅಂತಿರಬೇಕು. ಅವರನ್ನು ಹೋಗಾಗೆ ಅಡ್ಡ ದಾರಿ ಹಿಡಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನಾಡಿಗರ ವಿಚಾರ. ನನ್ನ ‘ಒಣಮರದ ಗಳಿಗಳು’ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಮುನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತನಾಥ ಕುರ್ತಾಕೋಟಿ ತುಂಬ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಿ ಶಾಫಿಸಿದ್ದರು. ನಾಡಿಗರು ರಿಪ್ಪು ಬರೆದರೂ ನನ್ನ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಸೀಳಿಕಾಕಿದರು. ಜೋತೆಗೆ ಕುರ್ತಾಕೋಟಿಯವರ ಮುನ್ನಡಿಯನ್ನು!

ಇಂಥ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ನಮ್ಮ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಕೆಡಸಲ್ಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಅಚ್ಚಿರಿಯ ವಿವರ. ನಾನು ಅವರ ವಿಮರ್ಶೆ ಬರಹಗಳನ್ನು ಟೆಕ್ಸಿ ಬರೆದಾಗ ಅದನ್ನು ನಾಡಿಗರು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಬರೆಯುವುದೇ ನನಗೆ ಇಷ್ಟ! ಎಂದರು. ಅದು ನಾಡಿಗರ ಸ್ವಭಾವ.

ಕಾವ್ಯ, ಕಥೆ, ಕಾದಂಬರಿ, ವಿಮರ್ಶೆ ಹೀಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ, ನಾಡಿಗ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ಅವರ ಕಾವ್ಯ ನನಗೆ ಶ್ರಿಯವಾದದ್ದು. ವಿಮರ್ಶೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಟ್ಟಿಗೆಯಾಗುತ್ತಿರಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲಿ ತರ್ಕವೇ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರೆ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಲಾಜಿಕ್ಕನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಯಾವುದೋ ಮ್ಯಾಚ್ಕಿನಕ್ಕು ಅವರ ಬರವರ್ಗಾ ಚಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ‘ಕಪ್ಪುದೇವತೆ’ ಎಂಬ ಕವಿತೆ ನನಗೆ ಬಹು ಶ್ರಿಯವಾದದ್ದು. ಅದನ್ನು ಕನ್ನಡದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸಣ್ಣ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾಡಿಗರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಿಲ್ಲ, ನಾಲ್ಕೇ ಸುಮಿಮ್ಮಿ ಎನ್ನುವುದು ಅವರ ಜಿವನ ಸೂತ್ರ; ಕಾವ್ಯ ಸೂತ್ರ. ದಾಂಪತ್ಯಗಿತೆ, ಬೇಂಗ್ಲೈಯ ಸರೀಗೆತವನ್ನು ಎದುರು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನಾಡಿಗರು ರಚಿಸಿದ ಒಂದು ಮಹತ್ವಾಂಕಾಂಕ್ಷೆಯ ದೀರ್ಘ್ರು ಕವಿತೆ. ಅಂತರಂಗವನ್ನು ಸಾಫ್ನಾನುಭವವನ್ನು ಎಳೆ ಎಲೆಯಾಗಿ ನಿಮಾಮವಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಕುಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಭಾಗ ನೀರಸ ಗಡ್ಡದಂತೆ ಇದ್ದರೆ, ಕೆಲವುಭಾಗ ರಸವತ್ತುದ ಲಾತ್ಪಷ್ಟ ಕಾವ್ಯ. ಆನಂತರ ‘ಪಂಚಭೂತಗಳು’ ಎನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಮಹತ್ವಾಂಕಾಂಕ್ಷೆಯ ದೀರ್ಘ್ರು ಕಾವ್ಯವನ್ನು ನಾಡಿಗರು ಬರೆದರು. ಈ ಎರಡು ಕೃತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ವಿವರವಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಅವರ ‘ದಾಂಪತ್ಯಗಿತೆ’